

**МІНІСТЕРСТВО РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ,
БУДІВНИЦТВА ТА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО
ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(МІНРЕГІОН)**

вул. Велика Житомирська, 9, м. Київ, 01601, тел. (044) 278-82-90, 284-05-54,
факс 278-83-90

E-mail: minregion@minregion.gov.ua, код ЄДРПОУ 37471928

№ _____ на № _____ від _____

**Народному депутатові України
Безбаху Я.Я.**

Шановний Якове Яковичу!

Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово -
комунального господарства України розглянуло Ваш депутатський запит,
оголошений на засіданні Верховної Ради України 1 березня 2019 року та
надісланий листом Голови Верховної Ради України А. Парубія від 01.03.2019
№ 11/10-357 стосовно звернення гр. _____

_____ та мешканців села Білогородка
Києво-Святошинського району Київської області щодо неналежного надання
житлово-комунальних послуг та в межах компетенції повідомляє.

Щодо ремонту та утримання об'єктів благоустрою.

Законом України «Про благоустрій населених пунктів» (далі - Закон)
передбачено, що організацію благоустрою населених пунктів забезпечують
місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування
відповідно до повноважень.

Благоустрій здійснюється в обов'язковому порядку на всій території
населеного пункту (села, селища, міста).

Утримання в належному стані території - використання її за
призначенням відповідно до генерального плану населеного пункту, іншої
містобудівної документації, правил благоустрою території населеного пункту, а
також санітарне очищення території, її озеленення, збереження та відновлення
об'єктів благоустрою.

Утримання об'єктів благоустрою здійснюється відповідно до статті 15
Закону та Порядку проведення ремонту та утримання об'єктів благоустрою
населених пунктів, затвердженого наказом Державного комітету України з
питань житлово-комунального господарства від 23 вересня 2003 року № 154,

МІНРЕГІОН

№1/11.3/4188-19 від 22.03.2019

1516331

Підписано ЕЦП
ПАРІЦХАЛІДЗЕ ЛЕВ РЕВАЗОВИЧ
22.03.2019 15:29

заресстрованого в Міністерстві юстиції України 12 лютого 2004 року за № 189/8788.

Вимоги цього Порядку обов'язкові для всіх організацій незалежно від їх відомчої належності та форм власності, які займаються ремонтом та утриманням об'єктів благоустрою населених пунктів.

Відповідно до вимог Порядку балансоутримувач забезпечує належне утримання та своєчасний ремонт об'єкта благоустрою власними силами або може на конкурсних засадах залучати до цього інші підприємства, організації.

Крім того, власник, за поданням балансоутримувача, щорічно затверджує заходи з утримання та ремонту об'єкта благоустрою на наступний рік та передбачає кошти на виконання цих заходів. Затверджується також перелік об'єктів проведення капітального ремонту. Балансоутримувач об'єктів благоустрою несе повну відповідальність за виконання затверджених заходів у повному обсязі.

Разом з тим згідно зі статтею 20 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» державний контроль за діяльністю органів і посадових осіб місцевого самоврядування може здійснюватися лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, і не повинен призводити до втручання органів державної влади чи їх посадових осіб у здійснення органами місцевого самоврядування наданих їм власних повноважень.

Щодо спалювання сміття та поводження з побутовими відходами.

Відповідно до статті 30 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» вирішення питань збирання, транспортування, утилізації та знешкодження побутових відходів належить до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад.

Згідно зі статтею 21 Закону України «Про відходи» органи місцевого самоврядування у сфері поводження з відходами забезпечують організацію збирання і видалення побутових відходів, у тому числі відходів дрібних виробників, а також організацію роздільного збирання корисних компонентів цих відходів, ліквідацію несанкціонованих і неконтрольованих звалищ відходів.

Відповідно до статті 35-1 Закону України «Про відходи» термічне оброблення (спалювання) побутових відходів дозволяється лише на спеціально призначених для цього підприємствах чи об'єктах.

Спалювання побутових відходів дозволяється лише на енергетичні цілі з метою одержання теплової та/або електричної енергії.

Крім того, статтею 35-1 Закону України «Про відходи» встановлено, що збирання та вивезення побутових відходів у межах певної території здійснюються юридичною особою, яка уповноважена на це органом місцевого самоврядування на конкурсних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, спеціально обладнаними для цього транспортними засобами.

МІНРЕГІОН

№1/11.3/4188-19 від 22.03.2019

1516331

Підписано ЕЦП
ПАРЦХАЛАДЗЕ ЛЕВ РЕВАЗОВИЧ
22.03.2019 15:29

Виконавець послуг з вивезення побутових відходів визначається на конкурсних засадах відповідно до Порядку проведення конкурсу на надання послуг з вивезення побутових відходів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.11.2011 № 1173 (далі – Порядок).

Пунктом 31 Порядку встановлено, що з переможцем конкурсу протягом десяти календарних днів після прийняття конкурсною комісією рішення укладеться договір на надання послуг з вивезення побутових відходів на певній території населеного пункту відповідно до типового договору, наведеного у додатку 2 (далі - Типовий договір).

Відповідно до пункту 5 Типового договору замовник (виконавчий орган сільської, селищної, міської ради; місцева державна адміністрація у разі делегування повноважень відповідними радами) зобов'язується погодити графік вивезення побутових відходів, розроблений виконавцем відповідно до встановлених вимог.

Механізм надання суб'єктами господарювання незалежно від форми їх власності послуг з вивезення побутових відходів визначено постановою Кабінету Міністра України від 10.12.08 № 1070 «Про затвердження Правил надання послуг з вивезення побутових відходів» (далі – Правила надання послуг).

Договір про надання послуг укладеться відповідно до типового договору про надання послуг з вивезення побутових відходів, наведеного у додатку 1 до Правил надання послуг.

Згідно зі статтею 74 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон України) органи та посадові особи місцевого самоврядування несуть відповідальність за свою діяльність перед територіальною громадою, державою, юридичними і фізичними особами.

Статтею 71 Закону України встановлено, що органи виконавчої влади, їх посадові особи не мають права втручатися в законну діяльність органів та посадових осіб місцевого самоврядування, а також вирішувати питання, віднесені Конституцією України, цим та іншими законами до повноважень органів та посадових осіб місцевого самоврядування, крім випадків виконання делегованих їм радами повноважень, та в інших випадках, передбачених законом.

Щодо розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності.

Механізм розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності визначається Порядком розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, затвердженим наказом Мінрегіону від 21.10.2011 № 244, зареєстрованим у Мін'юсті України 22.11.2011 за № 1330/20068, у якому зазначено, що відповідність намірів щодо місця розташування тимчасових споруд комплексній схемі розміщення тимчасових споруд (у разі її наявності), будівельним нормам визначає відповідний орган з питань містобудування та архітектури, який утворено у

складі виконавчого органу відповідної сільської, селищної, міської ради, районної державної адміністрації.

Порядком чітко визначено виключні повноваження міських, селищних і сільських рад та їх виконавчих органів у сфері розміщення відповідних об'єктів.

Розміщення тимчасових споруд самовільно забороняється.

При цьому треба зауважити, що відповідно до Положення про Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 квітня 2014 року № 197, Міністерство не наділено повноваженням щодо здійснення дій із виявлення, узаконення або демонтажу самовільно встановлених тимчасових споруд.

Щодо зобов'язань виконавця робіт з ремонту вікон на сходових клітинах у будинку № 20 по вул. Молодогвардійська.

Правові та організаційні засади створення, функціонування, реорганізації та ліквідації об'єднань власників квартир та нежитлових приміщень багатоквартирного будинку, захисту їхніх прав та виконання обов'язків щодо спільного утримання багатоквартирного будинку визначає Закон України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» (далі - Закон).

Згідно зі статтею 3 Закону діяльність об'єднань і асоціацій регулюється цим Законом, Цивільним, Житловим та Земельним кодексами України, іншими нормативно-правовими актами та статутом об'єднання, асоціації.

Відповідно до статті 22 Закону для забезпечення утримання та експлуатації багатоквартирного будинку, користування спільним майном у такому будинку, включаючи поточний ремонт утримання багатоквартирного будинку та прибудинкової території, водопостачання та водовідведення, тепlopостачання і опалення, вивезення побутових відходів, об'єднання за рішенням загальних зборів має право:

- задовольняти зазначені потреби самостійно шляхом самозабезпечення;
- визначати управителя, виконавців окремих житлово-комунальних послуг, з якими усі співвласники укладають відповідні договори;
- виступати колективним споживачем (замовником) усіх або частини житлово-комунальних послуг.

Самостійне забезпечення об'єднанням утримання і експлуатації багатоквартирного будинку, користування спільним майном у багатоквартирному будинку може здійснюватися безпосередньо співвласниками, а також шляхом залучення об'єднанням фізичних та юридичних осіб на підставі укладених договорів.

Відповідно до статті 10 Закону органами управління об'єднання є загальні збори співвласників, правління, ревізійна комісія об'єднання.

До виключної компетенції загальних зборів співвласників відноситься, зокрема:

прийняття рішення про реконструкцію та ремонт багатоквартирного будинку або про зведення господарських споруд;

затвердження кошторису, балансу об'єднання та річного звіту;

попереднє (до їх укладення) погодження умов договорів, укладених на суму, що перевищує зазначену в статуті об'єднання, договорів, предметом яких є цінні папери, майнові права або спільне майно співвласників чи їх частина.

Для керівництва поточною діяльністю об'єднання обирається правління. Правління має право приймати рішення з питань діяльності об'єднання, визначених статутом.

Правління є виконавчим органом об'єднання і підзвітне загальним зборам.

До компетенції правління відноситься, у т.ч. укладення договорів про виконання робіт, надання послуг та здійснення контролю за їх виконанням.

Наголошуємо, що загальні положення про договір визначає Цивільний кодекс України (далі - ЦКУ).

Згідно зі статтею 626 ЦКУ договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості.

Зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства (стаття 628 ЦКУ).

Відповідно до статті 638 ЦКУ договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору.

Істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

Слід зазначити, що статтею 651 ЦКУ передбачено підстави для зміни або розірвання договору. Так, зміна або розірвання договору допускається лише за згодою сторін, якщо інше не встановлено договором або законом.

Договір може бути змінено або розірвано за рішенням суду на вимогу однієї із сторін у разі істотного порушення договору другою стороною та в інших випадках, встановлених договором або законом.

Істотним є таке порушення стороною договору, коли внаслідок завданої цим шкоди друга сторона значною мірою позбавляється того, на що вона розраховувала при укладенні договору.

Також зазначасмо, що згідно зі статтями 610-611 ЦКУ порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов,

визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

У разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема:

1) припинення зобов'язання внаслідок односторонньої відмови від зобов'язання, якщо це встановлено договором або законом, або розірвання договору;

2) зміна умов зобов'язання;

3) сплата неустойки;

4) відшкодування збитків та моральної шкоди.

Спільні питання щодо виконання умов договору вирішується шляхом переговорів або у судовому порядку.

Окремо звертаємо увагу, що відповідно до Положення про Державну службу України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2015 р. № 667, Держпродспоживслужба відповідно до покладених на неї завдань у сфері здійснення державного нагляду (контролю) за дотримання законодавства про захист прав споживачів, зокрема:

перевіряє додержання суб'єктами господарювання, що провадять діяльність у сфері торгівлі і послуг, вимог законодавства про захист прав споживачів, а також правил торгівлі та надання послуг;

накладає на суб'єктів господарювання сфери торгівлі і послуг, у тому числі ресторанного господарства, стягнення за порушення законодавства про захист прав споживачів;

передає матеріали перевірок на дії осіб, що містять ознаки кримінального правопорушення, органам досудового розслідування.

З повагою

Заступник Міністра

Л. ПАРЦХАЛАДЗЕ

Отколенко Світлана
Тел. 207-1-816

З ОРИГІНАЛОМ
ЗГІДНО

МІНРЕГІОН

№1/11.3/4188-19 від 22.03.2019

1516331

Підписано ЕЦП
ПАРЦХАЛАДЗЕ ЛЕВ РЕВАЗОВИЧ
22.03.2019 15:29